

بشارت سه منجی در کتاب زرتشت

۱۰ شهریور ۱۳۹۳ ساعت ۱۷:۳۹

در روایات زرتشتی چون زند بهمن یسن*، جاماسپنامه، منظومه زراتشت نامه** و گوشه هایی از نسکهای دیگر زرتشتی چون یشتهای کهن و یک آیه از گاتها، از سه شخصیت و سه منجی نام برده میشود که پس از زرتشت خواهند آمد

در نسکهای زرتشتی، بشارت آمدن دو پیمبر بزرگ پس از زرتشت و آیدون بشارت ظهور منجی موعود در آخرالزمان داده شده است.

نخست باید به این مهم اشاره کرد که نام افراد در زبان اقوام گوناگون دچار دگرگونی میشود.

”ایلیا“ی عبرانیان را اعراب به صورت ”علی“ بکار بردند،
 ”خنوخ“ پیغمبر یونانی-مصری را اعراب ”ادریس“ نامیدند،
 ”کوروش“ پارسی در متون عربی پس از اسلام ”قورش“ نامیده شد،
 ”خشیارشا“ی پارسی را یهویان ”اخشورش“ نامیدند،
 ”الکساندر“ یونانی (مقدونی) را ایرانیان ”اسکندر“ نامیدند،
 ”ماشیا“ که یک نام عبری است، در زبان عربی ”مسیح“ نامیده شد،
 ”روزبه“ ایرانی را اعراب ”سلمان فارسی“ نامیدند،

و ...

طبیعتاً برای شروع این جستار و نامهایی با ریشه سامی که در متون ایرانی باستان جستجو خواهیم کرد، با علم به این دگرگونی نامها در زبانهای مختلف پیش خواهیم رفت.

در روایات زرتشتی چون زند بهمن یسن*، جاماسپنامه، منظومه زراتشت نامه** و گوشه هایی از نسکهای دیگر زرتشتی چون یشتهای کهن و یک آیه از گاتها، از سه شخصیت و سه منجی نام برده میشود که پس از زرتشت خواهند آمد، از این سه شخص بدون شک در اوستای اصیل و دست نخورده زرتشت که بر روی دوازده هزار پوست گاو نوشته شده بود و در خزانه شاهی نگهداری

میشد و به دست اسکندر مقدونی گجستک در جریان آتش سوزی پارسه، سوخته شد، نام برده شده بوده است که بخشهایی از آن در اوستای نو منعکس شده و در متون پارسی میانه نیز منعکس گشته است. آن سه منجی به شرح زیر است:

- ۱- اولین شخص در زبان اوستایی اخوشیت ارته نام دارد، که در زبان پهلوی اوشیدر بامی نامیده شد.
- ۲- دومین شخص در زبان اوستایی اخوشیت مانگهه نام دارد، که در زبان پهلوی اوشیدر ماه نامیده شد.
- ۳- سومین شخص در زبان اوستایی استوتارته نام دارد که او را غالبا با لقب سوشیانت*** می‌شناسند.

تاریخ | زرتشتیان کتب در مسیح عیسی و محمد حضرت آمدن بشارت christian zoroastrian ancient the three wise men
ما ir.Tarikhema

۱- اولین منجی هوشیدر بامی است. نام او به معنای «نیرو دهنده و روا کننده قانون دین و داد» میباشد. در روایات آمده است که او به طور میانگین بین هزار تا هزار و ششصد سال پس از زرتشت خواهد آمد و پس از ظهور، به مدت ده شبانه روز با اهورامزدا به گفت‌وگو مینشیند (اشاره به دریافت وحی از خداوند) و سپس زمین را از دروغ و دشمنی و آرزو و کین برای مدتی کوتاه پاک خواهد کرد.

زمان زندگانی زرتشت را چه طبق سنت زرتشتیان، سیصد سال پیش از حمله اسکندر گجستک بدانیم و چه بنابر پژوهش‌های تازه‌تر او را دوازده قرن پیش از میلاد بدانیم، فاصله زمانی هزار تا هزار و ششصد سال پس از او با زمان به دنیا آمدن عیسی مسیح مصادف میشود.

در عهد عتیق (تورات) میخوانیم که مسیح موعود کسی است که «عدالت را برای قوم بنی اسرائیل به ارمغان خواهد آورد»، و این با معنی نام اولین منجی زرتشتیان پس از زرتشت یعنی، «اوخشیتارته=روا کننده قانون دین و داد» برابر است. نکته جالب‌تر این که در انجیل متی میخوانیم:

«در شب تولد عیسی، سه مگوس (=مجوس) شرقی (سه مغ زرتشتی) به اورشلیم آمده و گفتند: «کجاست آن موعود و پادشاه یهود، که ما ستاره او را در مشرق دیدیم و برای ستایش او آمده‌ایم.»»
بنابراین اوشیدر بامی، اولین کسی که زرتشت بشارت آمدن او را داد، عیسی مسیح (ع) است.

۲- دومین منجی هوشیدر ماه است. نام او به معنای «پروراننده نماز و نیایش» می‌باشد. سنت زرتشتیان میگوید که با فاصله پانصد تا هزار سال پس از اوشیدر بامی ظهور کرده و پس از ظهور، به مدت بیست شبانه روز با اهورامزدا به گفت‌وگو مینشیند (اشاره به دریافت وحی از خداوند) و سپس زمین را از دروغ و دشمنی و آرزو و کین برای مدتی کوتاه پاک خواهد کرد. این فاصله زمانی پانصد تا هزار ساله نیز گویای فاصله زمانی بین عیسی مسیح و رسول الله است. همچنین معنای نام اخوشیت مانگهه (=اوشیدر ماه) که «پروراننده دارنده نماز و نیایش» است، با آداب اسلام که پس از اعتقاد به وحدانیت خداوند، بر نماز و مناجات تاکید بسیار دارد، همخوانی دارد.

بنابراین اوشیدر ماه، دومین کسی که زرتشت بشارت آمدن او را داد، حضرت محمد (ص) است.

۳- اما سومین منجی با نام استوتارته و لقب سوشیانت خوانده میشود. به مدت سی روز با اهورامزدا به گفت‌وگو مینشیند (اشاره به دریافت وحی از خداوند) و سپس به جنگ با اهریمنان رفته و زمین را برای همیشه از دروغ و دشمنی و آز و کین پاک خواهد کرد. تمام رویدادهایی که در دوره او اتفاق می‌افتد به طرز شگفت‌انگیزی با وقایع ظهور مهدی موعود طبق روایتهای اسلامی مطابقت دارد.

در گام اول با کمک گرشاسپ و سایر شخصیت‌های اسطوره‌ای ایران چون کیخسرو و توس و گیو و یوشت‌فریان و ... دهاک (=ژئی‌دهاک=ضحاک) را میکشد. این واقعه در اسلام به این شکل بیان میشود که حضرت مهدی با کمک شخصیت‌های بزرگی چون عیسی مسیح و سید خراسانی دجال را میکشد. جنگ‌هایی دیگر رخ میدهد و در نهایت لشگریان کفر برای همیشه به دست مهدی (=سوشیانت) و سپاهیان او نابود میشوند. این وقایع به زعم متون زرتشتی در دوره ای به نام «تن‌پسین یا پسین‌روز» اتفاق می‌افتد که در اسلام این دوره را با نام «دوره آخرالزمان» میشناسیم.

پس از این رویدادها مردمان دوره ای را بدون حضور اهریمن و دیوان با آرامش و آسایش زندگی میکنند، گویی همه مردمان به سان نوجوانان پانزده ساله، با طراوت و نیکو هستند.

سپس «فرشگرد» (در اسلام قیامت) روی میدهد و همه مردمان دنیا از روی پلی به نام «چینوات» میگذرند. برای نیکوکاران این پل چنان گسترش میابد که شش ارابه، میتوانند به راحتی و در کنار هم از آن عبور میکنند، آن سوی پل «بهشت» است. اما برای بدکاران این پل چون تار مویی نازک میشود و آنها از آنجا به درون «دوزخ» افتاده و پادافره گناهان خویش را میبینند. این روایت در قرآن به نام «پل صراط» و عبور نیکوکاران و بدکرداران از آن و رسیدن نیکوکاران به «جنت» و افتادن بدکاران به «جهنم» منعکس گشته است.

بنابراین سوشیانت، سومین کسی که زرتشت بشارت آمدن او را داد، حضرت مهدی (عج) است.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۵۰۹۲/زرتشت-کتاب-منجی-سه-بشارت>